

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๓๓ สายรอบเกาะภูเก็ต ตอนหาดสุรินทร์ – หาดราไวย์

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๒๓๓ สายรอบเกาะภูเก็ต ตอนหาดสุรินทร์ – หาดราไวย์ ในท้องที่อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๓ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ เวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๓๓ สายรอบเกาะภูเก็ต ตอนหาดสุรินทร์— หาดราไวย์ พ.ศ. ๒๕๓๖" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

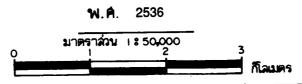
มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

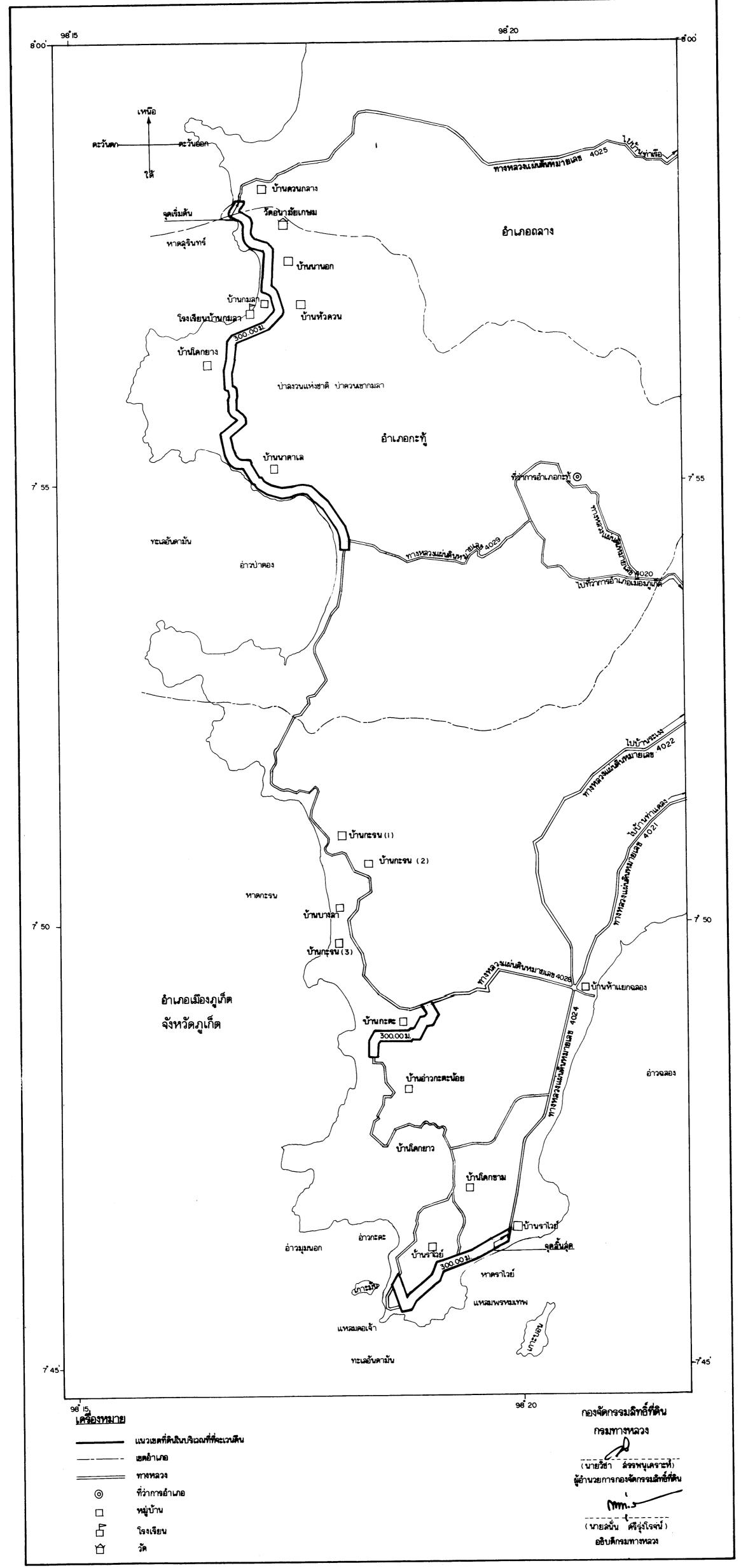
มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต มีส่วนกว้างสามร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตาม แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อลร้างและชยายทางหลวงเผ่นดินหมายเลช 4233 ลายรอบเกาะภูเก็ต ตอนหาดลุรินทร์ — หาดราไวย์

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างและขยาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๓๓ สายรอบเกาะภูเก็ต ตอนหาดสุรินทร์ - หาดราไวย์ ในท้องที่อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการ ขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้